

اجرای رایگان «پدر» در پردیس تئاتر شهرزاد

نمایش «پدر» به کارگردانی ونداد صادقی از ۵ تا ۸ تیر در پردیس تئاتر شهرزاد به صورت رایگان روی صحنه می‌رود. اجراهای نمایش «پدر» نوشته آگوست استریندبرگ با ترجمه جواد عاطفه به کارگردانی ونداد صادقی از روز پنجشنبه ۵ تیر مجدداً آغاز شد و در ۳ روز نخست (پنجشنبه، جمعه و یکشنبه) به عبارت بهتر از ۵ تا ۸ تیر ماه جاری، در جهت ادای احترام به مخاطبان تئاتر در تهران به صورت رایگان روی صحنه سالن شماره ۳ پردیس تئاتر شهرزاد می‌رود.

گروه بازیگران این نمایش متشکل از ونداد صادقی، یاسمن فنائیان، ثمین افشار، مهدی اسکندری، هومان سلیمانی، مهسا تدین فرد، آرمین افتخارزاده است.



مهر

واریز عمده مطالبات ناشران در بخش مجازی نمایشگاه کتاب

قائم مقام سی و ششمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران از واریز شدن عمده مطالبات ناشران در بخش مجازی نمایشگاه خبر داد. ابراهیم حیدری، با اشاره به حمله وحشیانه رژیم غاصب اسرائیل به ایران، گفت: تاخیر به وجود آمده در پرداخت مطالبات ناشران در بخش مجازی نمایشگاه ناشی از شرایط خاص کشور به ویژه در دو هفته اخیر بود. وی با اشاره به دغدغه‌های ناشران درباره مطالبات باقی‌مانده از نمایشگاه مجازی ادامه داد: دغدغه صنف نشر برای خانه کتاب و ادبیات ایران موضوعی جدی و اولویت‌دار است. از ابتدای نمایشگاه تاکنون تلاش‌هایی پیگیرانه در جریان بوده تا مطالبات ناشران در سریع‌ترین زمان ممکن پرداخت شود و اکنون تلاش‌ها به ثمر نشست است.



ایسنا

به بهانه انتشار «علاج»؛ تازه‌ترین اثر محسن چاوشی؛

با من از امید و ایستادگی بگو

در دل تاریک‌ترین روزهای وطن، وقتی خبرهایی باروت می‌دهند و دل‌ها زیر فشار اندوه خم می‌شوند، ناگهان صدایی از اعماق خاموشی بر می‌خیزد؛ صدایی زخمی اما استوار. محسن چاوشی با قطعه‌ی «علاج»، نه فقط یک آهنگ، که بیانیه‌ای شاعرانه ساخته است از مسئولیت، تعهد و همدلی.

مهدی علیپور
معاون سردبیر صبا

و یادمان می‌آورد: شاید علاج دردها، خود درد باشد، اگر با نغمه همراه شود و با انسانیت آمیخته. این قطعه یک یادآوری است؛ برای ما که هنوز قلبمان می‌تپد، و برای هنرمندانی که وظیفه‌شان فقط ساختن نیست، بلکه روشن نگه داشتن شعله‌ی امید است.

متن ترانه علاج محسن چاوشی

با تکه‌های پیکرمان / با گیسوان دخترمان / می‌خواستید چه کار کنید؟ / ما زنده‌ایم مثل امید / این چند روز را بروید / برگشتن افتخار کنید / شش‌پور جنگ رازده و / یکبارہ صلح می‌طلبید / ابلیس زادگان پلیدای بدترین اهل زمین
با ما رسیدگان به یقین / پس لایقید قمار کنید / مردم، علاج در وطن است / دنیا فقط لب و دهن است / این جنگ جنگ تن به تن است / آزادگان کل جهان / فکری برای تربیت اقوام پرده‌دار کنید / این ظلم‌های بی‌حدشان / افکار تیره و بدشان / آذیرهای ممتدشان / سوراخ‌های گنبدشان / این موش‌های شب زده / رای گریه‌ها شکار کنید / کودک کشان ورطه نیست / بز دل تر از شما چه کسی است؟ / ما در مسیر آمدنیم / جرسومه‌گان ظلم و ستم / وقت است تا به همت هم / از خانه‌ها فرار کنید / فرار کنید / صحبت نه از زیاد و کم است / شمشیر خشم ما دو دم است / یک ضربه نیز مغتنم است / این تیغ تیغ روز جزاست / کعبه برای فهم شماست / سجده به ذوالفقار کنید / مردم خدا مراقب ماست / جز خبر ما ندید و نخواست / کاری خدا که در همه جاست / از شر دشمنان چه هراس / تنها حساب بر نظر و الطاف کردار کنید / خائن همیشه بوده و هست / این دست پخته اجنبی است / نفرین به این جماعت پست / وقتی غبار فتنه نشست / رحمی مباد بر ستم مزدور جیره خوار کنید

«علاج» صدایی است که از خون و خاک عبور کرده و خودش را به قلب شنونده می‌رساند. انگار چاوشی، نه در استودیوی موسیقی، بلکه در دل آوار و هجوم، پشت ساز نشسته و با دستانی لرزان اما پر غرور، نغمه‌ای می‌نوازد برای وطن. در این قطعه، او هنرمندانه از مرزهای شعار عبور می‌کند و به زیست انسانی در دل جنگ اشاره می‌کند؛ آن‌جا که درد، شخصی و جمعی در هم تنیده می‌شوند. بزرگی این اثر تنها در ملودی یا کلامش نیست، بلکه در زمانی است که منتشر شد؛ وقتی ایران هنوز زخمی از زخم‌های مکرر است. درست مانند دوران دفاع مقدس که صداهایی چون «ممد نبودی ببینی» و «دایه دایه وقت جنگه» به مردم امید و ایستادگی می‌دادند. «علاج» هم فرزند همان تاریخ است؛ اما با زبان امروز، با زخمی که نو شده، و با صدایی که دیگر فقط روایتگر نیست، بلکه تسکین‌دهنده است.

محسن چاوشی قافله‌سالار هنر است؛ او در بزنگاه‌ها، صدای وطن و مردمش شده و دیگران به تاسی از او وارد میدان شده‌اند. نمونه‌اش همین «علاج» که راهی را باز کرد و دریچه‌ای را نشان داد که دیگر هنرمندان هم از آن به پاسداری از وطن بنگرند. او شاید شبیه‌ترین خواننده به نسلی باشد که با چاوش راهی را در بحبوحه انقلاب پنجاه و هفت باز کردند که بازتاب صدای حماسی مردم بود. او ادامه محمدرضا شجریان، محمدرضا لطفی، حسین علیزاده و پرویز مشکاتیان است؛ نسلی که فریاد اعتراض شدند و با تعهدی که داشتند موسیقی حماسی ایران را به حد اعلای خودش رساند؛ نغمه‌هایی که هنوز ترجمان مقاومت، درد و امید است.

چاوشی در «علاج» ثابت می‌کند که رسالت هنرمند نه فقط زیبا گفتن، بلکه درست ایستادن است. در بحبوحه‌ی بحران، او به جای سکوت یا هیاهو، نوایی ساخته که مثل نوری باریک از لای درز در، به دل تاریکی تابیده



صباخبر

شام ایرانی
به روایت
سید ابوطالب

